

NÓI VỚI CON

Con đã lớn, giờ đứng cao hơn bố
Đôi giày xưa... nay đã nhỏ hơn chân
Bươn chải xứ người, con được thành nhân
Sống bình đạm cũng một đời thoải mái

Con hỏi mẹ: *"...Tại sao mình trốn chạy?
Vượt trùng dương, vượt rừng núi hiểm nguy
Tội tình gì phải bỏ xứ ra đi?
Bao kẻ chết trên hành trình vượt biển ..."*

*"...Nước Việt Nam bốn ngàn năm Văn Hiến
Từ Nam Quan đến tận mũi Cà Mau
Được bồi đắp bằng xương trắng máu đào
Người ái quốc sử xanh còn ghi rõ..."*

Giặc ngoại xâm, và lũ Tàu man rợ
Bắt dân vào rừng thẳm tìm ngà voi
Mò ngọc trai dưới tận đáy trùng khơi
Ôi những cảnh chết chồng thêm ai oán!

Ngô Vương Quyền đánh đuổi quân Nam Hán
Hai bà Trưng gương liệt nữ hùng anh
Công chúa Huyền Trân qua sông Chiêm Thành
Bỏ tình riêng, dâng đời cho Tổ Quốc...

Vì nước Việt, vì muôn dân hạnh phúc
Từng lớp người đã tiếp nối hy sinh
Chiến sĩ vô danh vì nước quên mình
Tên vùi tận đáy mồ sâu lạnh ngắt...

Tháng Tư Đen... quê hương vào tay giặc!
Chế độ bạo tàn, tan nát gia đình...
Tương lai con... Cha là cựu chiến binh
Nên bất chấp hiểm nguy lìa đất tổ...

Dù gian lao, mẹ mong con ghi nhớ
Ổn ngọn rau tấc đất chốn quê nhà...
Gương tiền nhân, kỳ vọng của ông cha
Quốc kỳ Việt: Màu Vàng Ba Sọc Đỏ

Thế nhân biết, trần gian là bể khổ...
Nhưng sống sao không hổ với lương tâm
Sống sao cho giữa nhật, nguyệt đêm rằm...
Ngẩng mặt nhìn thế đời... không thấy thẹn.”

Dư Thị Diễm Buồn

www.vietnamvanhien.net